

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/205/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233914
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113233914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného advokátom JUDr. Alanom Strelákom, so sídlom Bratislava, Na vŕšku 12, proti žalovanej: I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom K., K. J. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 682,50 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 11.3.2015 pod č. k. 14C/36/2014-40, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zaväzujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 115,50 eur. Taktiež zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 68,50 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 23.1.2013 do zaplatenia. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 431,50 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 23.1.2013 do zaplatenia, a to v splátkach po 20,- eur mesačne, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 66,32 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 55,79 eur a iných trov v sume 10,53 eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobca žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 682,50 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 23.1.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 115,50 eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Poukázal na to, že dňa 12.7.2012 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere na čiastku 500,- eur (ďalej iba „Zmluva“) za odplatu vo výške 190,- eur s tým, že žalovaná ako dlžníka sa zaviazala celkovú čiastku vo výške 690,- eur uhradiť v 13-mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach po 2,50 eur a v ďalších 10-mesačných splátkach po 68,25 eur. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila podpisom zmluvy. Žalobca pôvodne v žalobe uviedol, že žalovaná uhradila celkovo sumu 7,50 eur a ďalšie splátky už neplatila, a preto jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Obč. zákonníka v predžalobnej upomienke zo dňa 7.11.2012 a oznámením o zosplatení záväzku zo dňa 6.2.2013, že záväzok bol zosplatený k 22.1.2013. V rámci prvostupňového

pojednávania dňa 11.3.2015 už žalobca uviedol, že uznáva platbu žalovanej vo výške 68,50 eur a v tejto časti berie žalobcu späť. Preto v tejto časti návrh žalobcu zastavil v zmysle § 96 O.s.p..

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že hneď, ako jej pracovníci žalobcu osobne doniesli sumu 500,- eur, tak jej stiahli sumu 62,50 eur, a potom ešte zaplatila nejakú sumu, nie celú splátku, ale určite tiež nie 2,50 eur, avšak túto platbu nevie zdokladovať.

Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. uzavrel, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mala byť žalovanej poskytnutá suma 500,- eur. Avšak z výsluchu žalovanej vyplynulo, že táto suma jej nebola poskytnutá, keďže jej poskytnutá pôžička ponížená o splátku vo výške 68,50 eur, čo aj žalobca uznal a v tejto časti vzal žalobu späť, s čím vyslovila súhlas. Preto súd postupom podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, okrem iného, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f/), ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/), ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/). Keďže predmetná zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje minimálne vyššie uvedené obligatórne náležitosti, predmetný úver sa považuje s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanej bola poskytnutá suma 500,- eur a doposiaľ preukázateľne uhradila žalobcovi sumu 68,50 eur (v tejto časti súd konanie zastavil). Potom rozdiel predstavuje sumu 431,50 eur, na zaplatenie ktorej žalovanú zaviazal, pričom ju zaviazal zaplatiť spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania, keďže žalovaná už bola nepochybne od 23.1.2013 v omeškani s plnením svojho dlhu, tak ako to vyplýva z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 6.2.2013. V prevyšujúcej časti žalobu preto ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1 O.s.p., a to tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 66,32 eur pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia v sume 55,79 eur a iných trov v sume 10,53 eur na účet jej právneho zástupcu, a to do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Tento výrok dôvodil tým, že žalobca si žalobou uplatnil sumu 682,50 eur a v časti 68,50 eur zobral žalobu späť. Teda v tejto časti procesne zaviniel zastavenie konania. V prevyšujúcej časti nad sumu 431,50 eur bol neúspešný. Jeho úspech teda predstavuje 63 % a neúspech 37 %, čo predstavujúci rozdiel 26 %. Z tohto dôvodu priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia a režijného paušálu vo výške 55,75 eur z titulu trov právneho zastúpenia, ako aj pomernú časť súdneho poplatku v sume 10,53 eur. Takto trovy právneho zastúpenia úspešného žalobcu predstavujú podľa pomeru úspechu vo veci sumu vo výške 66,32 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalovaná odvolanie, ktorým v podstate žiadala poskytnúť úver splácať, ale až po uplynutí doby splácania doterajších záväzkov. Informovala súd, že nemá žiaden majetok, v akej situácii sa ocitla, o výške invalidného dôchodku, pričom jej príjem je nízko pod životnú úroveň. Preto namietala i proti úrokom, províziám v rozsudku, a to vzhľadom na ich prehnané vykorisťovateľské i exekútorské náklady. Je trvalo chorá, ani na lieky nič nedostáva, na bežné potreby nemá prostriedky a len veľmi málo jej zostáva na prežitie, pričom nemá bežne ani na jedlo.

Na výzvu okresného súdu zo dňa 13.7.2015 (č. I. 44) uviedla, že nevlastní žiadny hmotný ani nehmotný majetok a preto žiada uložiť zaplatiť jej súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,50 eur taktiež až po uplynutí doby splácania doterajších záväzkov. Opäť zopakovala, že žije zo životného minima, ktoré jej nepostačuje ani na pokrytie bežných potrieb. V podstate to isté uviedla aj v doplnení odvolania zo dňa 12.11.2015 (č. I. 55).

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné vyhovieť, i keď javí záujem splácať dlh voči žalobcovi po uhradení predošlých exekúcií, t.j. predošlých pohľadávok. V prílohe podania zo dňa 9.2.2016 (č. I. 63) zaslala doklad o invalidnom dôchodku vo výške 382,50 eur mesačne, z čoho sú vykonávané zrážky v sume 61,47 eur. Ničím iným svoje zárobkové a majetkové pomery nezdôvodnila.

Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ súd prvého stupňa v zmysle jej odvolacích dôvodov jej povolil splácať priznaný dlh v splátkach po 20,- eur mesačne, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca,

počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného vyrovnania dlhu, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, že je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu, alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Podľa § 160 ods. 2 O.s.p., ak súd odsúdil na opakujúce sa plnenie v budúcnosti zročných dávok, treba ich plniť, len čo sa podľa rozsudku stanú zročnými.

Pod vykonateľnosťou procesná teória chápe možnosť vynútiť podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu vtedy, keď ten, kto bol rozhodnutím zaviazaný plniť, plní dobrovoľne. Súdne rozhodnutie, hoci bolo akokoľvek spravodlivé a správne, nemalo by autoritu a žiadúci účinok, neslúžilo by na ochranu práv účastníkov a neupevňovalo by právny poriadok, ak by sa rozhodnutím súdu nestala moc štátu, ktorá je schopná prinútiť k plneniu. Za súdnym rozhodnutím stojí moc a autorita štátneho aparátu, ktorý je schopný zlomiť akýkoľvek pokus, nepodriaďiť sa vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu.

Ak povolí súd plnenie v splátkach, musí vždy určiť presne ich výšku a podmienku splatnosti; taktiež tento rozsudok musí byť náležite odôvodnený. Hľadiská pre úvahu súdu, či má priznať žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, výhodu splátok, budú závislé na platobnej schopnosti žalovaného, ako i v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia v jednotlivých splátkach v prípade nedodržania, a skutočnosť, kedy by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovených povinností nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom k osobným pomerom príliš tiaživé.

Teda ak súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom povolil splácať priznanú istinu žalobcovi žalovanou po 20,- eur mesačne a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia až v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku, v tejto súvislosti mu nemožno v návaznosti na vyššie označené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nič vytknúť.

Preto nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné, iba potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zaväzujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p.. Dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepriznal úspešnému žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania, vzhliadol v tom, že ide vo vzťahu žalobcu a žalovanej o vzťah spotrebiteľský, pričom aj súd prvého stupňa povolil žalovanej splácať priznaný dlh v mesačných splátkach. Inými slovami, žalobca je spoločnosťou, ktorá splácaním dlhu žalovanou v splátkach neutrpí závažnú ujmu vzhľadom na jeho podnikateľské postavenie, pričom to isté sa týka aj vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti nielen dĺžnú uplatnenú istinu s príslušenstvom, ale aj výšku uplatnených trov odvolacieho konania. Z tohto dôvodu žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.